

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor” ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 23.11.2023 r.

Kochani.

Zaczynamy lekturę Pisma Świętego. W tym roku towarzyszy nam krótki list św. Pawła Apostoła do Galatów. Listy św. Pawła wywarły ogromny wpływ na naukę, teologię Kościoła, dlatego warto je poznać i zrozumieć.

Słowo Boże jest ważne, kształtuje nasze serce, pomaga nam oczyścić się z kłamstw złego ducha. Poznając Je poznajmy Boga. Poświęćmy ten czas na spotkanie z Jezusem w Słowie Bożym.

Jak będzie wyglądać ta praca?

1. Pomódl się do Ducha Świętego, uświadom sobie, że stoisz w obecności Boga.
2. Przeczytaj dany fragment Słowa Bożego.
3. Przeczytaj komentarz do tego fragmentu.
4. Napisz w zeszycie to, co dla Ciebie jest najważniejsze z tego fragmentu i z komentarza. Spróbuj z tego stworzyć własną modlitwę, albo postanowienie na dany dzień.
5. Zawierz to wszystko Maryi, odmawiając *Pod Twoją obronę*.

Na owocną pracę, błogosławie +

Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew, oraz zamykam w Sercu Maryi.

ks. Damian, Pasterz

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Katarzyna Zdeb

V-ce lider

Marcin Zacharski

V-ce lider

Dzień	Fragment Listu do Galatów
Czwartek	Ga 1
Piątek	Ga 2
Sobota	Ga 3
Niedziela	Ga 4
Poniedziałek	Ga 5
Wtorek	Ga 6

W pierwszej kolejce czytania, starajmy się po prostu przeczytać treść danego rozdziału.

W drugiej kolejce, czytamy rozdział i czytamy dodatkowo informacje ogólne nt. listu, aby łatwiej nam było zrozumieć samą treść listu, jego kontekst i przesłanie.

W trzecim czytaniu mamy dodatkowo komentarze do wyznaczonych fragmentów.

Czwartek:

List do Galatów jest jednym z najważniejszych dokumentów I w. dla poznania dziejów rodzącego się Kościoła i chrześcijańskiej myśli w ogóle. Waga poruszonych w nim teologicznych zagadnień sprawia, że stanowi on bogate w znaczenie żywe źródło, do którego trzeba wciąż powra-

Animatorzy diakonii

Danuta Partyka

diakonia modlitewna

Dawid Przydział

diakonia uwielbienia

Alicja Cyrnek

diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski

diakonia modlitwy
wstawienniczej

Bartłomiej Medygrał

diakonia liturgiczna

Katarzyna Świder

Magdalena Rząsa

diakonia wprowadzająca

Klaudia i Konrad

Przydział

diakonia medialna

Joanna i Wojciech

Wojdyło

diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska

diakonia prorocka

Katarzyna Zdeb

diakonia miłosierdzia

cać i które trzeba odczytywać w świetle nowych rzeczywistości. Ponadto list odsłania przed nami pewien fragment z historii wewnętrznych sporów między chrześcijanami w czasach Pawła. Żyć wolnością, ku której wyswobodził nas Chrystus, i nie poddawać się na nowo pod jarzmo niewoli (por. 5,1) – oto podstawowe wyzwanie tego listu skierowane do czytelników żyjących w każdym miejscu i czasie. Werset 3,28 stanowi jedną z najwspanialszych teologicznych wypowiedzi potwierdzających równość kobiety na wszystkich płaszczyznach w Kościele i w społeczeństwie. Już podczas pierwszej lektury czytelnik dostrzega poważny konflikt, w który są zaangażowani Galaci, Apostoł i grupa judeochrześcijan, usiłująca zmieniać Ewangelię głoszoną przez Pawła. Retoryczny styl pozwala się domyślać, że autor jest najwyraźniej zgnębiony i zaniepokojony tą sytuacją. W argumentacji, stanowiącej punkt centralny listu, Paweł wypracowuje podstawowe teologiczne zasady w odniesieniu do wyzwolicielskiego dzieła Jezusa Chrystusa. Pojawiają się tu więc tematy usprawiedliwienia przez wiarę, a nie przez Prawo, i daru Ducha, nowego życia w Chrystusie, które znajduje wyraz w czynieniu sprawiedliwości. W pojęciach łaski i wolności streszcza się dobra nowina głoszona przez Pawła wspólnotom w Galacji, które dotąd żyły w obawie albo przed rygorami porządku kosmicznego, które stanowiły część ich wierzeń religijnych, albo z powodu politycznej i ekonomicznej sytuacji cesarstwa rzymskiego. Czy mogą teraz zawrócić z drogi, bo tak nakazuje Prawo Mojżeszowe?

Ogólny charakter

List do Galatów należy do bardzo popularnego w świecie grecko-rzymskim rodzaju pism apologetycznych. Jego język ma niezwykle emocjonalny charakter. Napisany jest stylem retorycznym, którego celem było przekonanie czytelników. W tym konkretnym przypadku Paweł chce wyraźnie uświadomić słuchaczom, że Ewangelia, którą głosi, jest prawdziwa. Jedną z charakterystycznych cech stylu retorycznego jest polaryzacja stanowisk. Ważne jest, aby o tym pamiętać, inaczej bowiem grozi nam upraszczanie stanowiska Pawła wobec Prawa żydowskiego i pomówienie go o antysemityzm na podstawie jego gwałtownych wypowiedzi przeciwko Prawu Mojżeszowemu i obrzezaniu.

Piątek:

Niekwestionowanym autorem Listu do Galatów jest Paweł. Napisał go skryba. Natomiast zakończenie listu własnoręcznie dopisał Paweł wielkimi literami (6,11). Apostoł chciał w ten sposób zwrócić uwagę czytelników na bardzo delikatną sytuację, w której jego cała praca wśród Galatów mogła okazać się daremna (4,11). Z listu wynika niemal jednoznacznie, że jego adresatami byli chrześcijanie pochodzenia pogańskiego. Posługiwanie się przez autora retoryką sugeruje, że w chrześcijańskich wspólnotach Galatów byli przedstawiciele warstwy średniej, wykształceni w kulturze greckiej. Byli to prawdopodobnie kupcy, rzemieślnicy, wojenni weterani, chociaż należeli do nich również ludzie ubodzy, wolni, niewolnicy lub wyzwolenicy. Według świadectwa samego Pawła jego stosunki z Galatami były bardzo dobre. Paweł po raz pierwszy zatrzymał się w Galacji z powodu choroby i został przez jej mieszkańców przyjęty entuzjastycznie, zarówno on, jak i jego Ewangelia (4,13.14). Teraz jednak, kiedy pisze ten list, ta przyjaźń jest zagrożona (4,14.20), ponieważ inni misjonarze przynieśli inną ewangelię, która zafascynowała Galatów. Nie możemy dokładnie zidentyfikować przeciwników Pawła, ponieważ zdani jesteśmy wyłącznie na to, co on sam napisał na ich temat w swoim liście. Najprawdopodobniej byli to judeochrześcijańscy misjonarze, którzy przybyli po Pawle i głosili, że oprócz wiary w Jezusa Chrystusa konieczne do zbawienia jest obrzezanie i wypełnianie Prawa. Do dzisiejszego dnia kwestia geograficznej identyfikacji wspólnot, będących pierwszymi adresatami listu, pozostaje nie rozstrzygnięta. Od dawna toczy się spór, czy Paweł zwraca się do Galatów zamieszkujących centralną Anatolię (teoria północnych Galatów) czy rzymską prowincję Galację (teoria południowych Galatów). Do tej prowincji należą takie miasta, jak Listra, Derbe czy Ikonium. Według Dziejów Apostolskich Paweł głosił Ewangelię w tych miastach podczas tak zwanej pierwszej wyprawy misyjnej. Problem polega na tym, że mieszkańców tych miast nigdy nie nazywano Galatami; natomiast nazywano tak ludność żyjącą na płaskowyżu Anatolii. Z drugiej

strony Łukasz w Dziejach Apostolskich wprawdzie nie wspomina o tworzeniu wspólnot Galatów, ale w Dz 16,6 i 18,23 pisze, że Paweł przebywał w regionie Galacji i Frygii. Czy to możliwe, aby Łukasz nie znał Kościołów tego regionu? Jakkolwiek obie hipotezy mają swoich zwolenników i przeciwników, wydaje się, że większość uczonych skłania się ku teorii północnych Galatów, to znaczy przyjmuje, że Paweł zwraca się do Galatów zamieszkujących centralną Anatolię (obecna Turcja). Kontrowersyjna jest także data powstania listu. Na ogół zakłada się, że został napisany między 50 a 57 r., prawdopodobnie podczas pobytu Pawła w Efezie lub w Koryncie, zgodnie z trasą jego podróży podaną w Dziejach Apostolskich. W każdym razie List do Galatów jest wcześniejszy od Listu do Rzymian (57 r.)

Sobota:

List powstał w połowie I w. (50-57 r.). W tym czasie absolutna władza należała do cesarza rzymskiego, Klaudiusza (41-45 r.) albo Nerona (pozostającego pod opieką wychowawców, Seneki i Burrusa, ponieważ Neron uzyskał pełnię władzy kilka lat później, kiedy osiągnął pełnoletność). Imperium rzymskie jest dobrze znane ze swojego niewolniczego systemu, armii i prawodawstwa. Galacja musiała znosić wszystkie ciężary zależności od cesarstwa. Na przykład ciągłe przemarsze wojsk były rujnujące. Za Trajana Galaci musieli spełniać wszystkie żądania armii przechodzącej przez ich terytorium; Galaci musieli dzielić z władzami prowincji finansowe koszty utrzymania wojska. Ponadto kwitł tam handel niewolników, który w całej historii prowincji przynosił obfity niegodziwy zysk. Galacka gospodarka opierała się bardziej na hodowli niż na rolnictwie. Ziemia tam bowiem nie była zbyt urodzajna. Wielkie obszary należały do mieszkańców miast, podczas gdy wieśniacy żyli w biedzie. Miasta bogaciły się na handlu i rzemiośle. Średnia warstwa ludności osiągnęła pewien materialny dobrobyt i uzyskała dostęp do kultury greckiej. Znaczna część społeczeństwa pozostawała jednak na marginesie: niewolnicy, drobni rzemieślnicy, pracownicy fizyczni. Życie codzienne z jego aktami dyskryminacji i ucisku nie było obce czytelnikom, do których Paweł skierował swoje orędzie o niewoli i wolności. Nie należy więc sprowadzać tematyki listu do konfliktu wokół Prawa Mojżeszowego i obrzezania. To jedynie punkt wyjścia, który prowadzi do analizy takich nowych wymiarów ludzkiej egzystencji, jak rasa, klasa społeczna i grupy etniczne. Paweł dobrze znał świat rzymski i świat żydowski. Według Dziejów Apostolskich był obywatelem rzymskim, a zarazem faryzeuszem. Z powodu Ewangelii był chłostany przez Rzymian i przez Żydów („pięciokrotnie [...] bity po czterdzieści razy bez jednego”, 2 Kor 11,24). Wiedział, co oznacza posłuszeństwo Prawu Mojżeszowemu. Jego gorliwość w spełnianiu Prawa doprowadziła go nawet do czynów niesprawiedliwych, ponieważ wierzył, że tak czyniąc wykonuje wolę Bożą. Był ponadto świadomy tego, że to Prawo wyklucza nie Żydów i dyskryminuje chorych oraz ludzi nieuczonych. Znał także prawo rzymskie, które sankcjonowało różnice społeczne między obywatelami, podział na wolnych, bogatych i biednych, wyzwolenców, niewolników i cudzoziemców; wiedział, że karało ono wszelkie wykroczenia zagrażające stabilności państwa. W miastach prowincji widział społeczność opartą na zasadzie zasług, w której przede wszystkim liczyły się władza, pieniądze i szlachectwo. Osoby nie mające dostępu do tych „zasług” nie były godne szacunku. Orędzie o łasce Bożej, która jest dostępna dla wszystkich i nikomu nie odmawia człowieczeństwa, nawet tym, którzy nie mają takich zasług, okazuje się jeszcze bardziej przekonujące w kontekście owego nadmiernego rozwarstwienia. List odzwierciedla też pewien etap w historii Kościoła. To w owym czasie proces formowania się chrześcijaństwa otrzymał teologiczne i kościelne podstawy. Różne wspólnoty (Janowe, Pawłowe, Piotrowe itp.) kierowały się różnymi intuicjami teologicznymi; niektóre grupy były bardziej związane z tradycjami żydowskimi (Prawo i obrzezanie), inne zaś mniej. Wydaje się, że nie było pełnej jasności, czy chrześcijaństwo jest częścią judaizmu czy też jest wyznaniem odrębnej wiary. W każdym razie Paweł dążył raczej do założenia nowej wspólnoty wiary. Paweł wytrwale głosił dobrą nowinę o Jezusie Chrystusie i chociaż cierpiał z tego powodu, jest bardzo prawdopodobne, że teologia krzyża i zmartwychwstania umocniły jego wiarę. Znamiona Jezusa na ciele Pawła (Ga 6,17) mogą być śladami po chłostach, o których Apostoł wspomina w 2 Kor 11,23-27 i które świadczą o jego wierze w Chrystusa. Zarazem jed-

nak ukazują nietolerancję władzy zagrożonej przez orędzie o niewinnie ukrzyżowanym, który zaprasza wszystkich ludzi do nowego życia i wolności bez dyskryminacji i różnych form zniewolenia (Ga 3,28), tak powszechnego wśród miejskiej ludności owych czasów. Paweł, który nie przestał być Żydem, wierzy, że jego kultura nie powinna być narzucana innym kulturom, zwłaszcza jeżeli chodzi o elementy, które zachęcają do podporządkowania się. Zarazem jednak krytykuje te aspekty kultury Galatów, które prowadzą do zniewolenia (Ga 4,9). I właśnie ten niepozorny, prześladowany, torturowany i krytykowany człowiek tak wytrwale i bezkompromisowo walczył o to, aby wszyscy żyli sprawiedliwością Bożą w wolności.

Niedziela:

Głównym celem autora było przekonanie adresatów listu, aby nie zeszli z drogi, którą im wskazał, i nie podporządkowali się nowym warunkom przynależności do ludu Bożego. Już bowiem zostali przyjęci przez Boga dzięki łasce, czyli zostali usprawiedliwieni przez wiarę, a nie przez uczynki Prawa. Poddanie się obrzezaniu i celebrowanie pewnych dni jako świąt równałoby się powrotowi do niewoli żywiołów świata i do życia w strachu. Otrzymawszy natomiast dar Ducha, mogą żyć w chrześcijańskiej wolności, czyniąc sprawiedliwość jako wolni synowie i córki Boga. Paweł uzasadnia swoje stanowisko za pomocą czterech argumentów i upomnienia. (1) Ma on autorytet apostoła, wybranego przez Boga. Ewangelia, którą głosi Galatom, pochodzi od Boga. Ponadto wierzący w 1503 KOMENTARZ DO NOWEGO TESTAMENTU Jerozolimie zaakceptowali już jego służbę wśród nie-Żydów. (2) Sprawiedliwość Boga nie wywodzi się z Prawa, lecz z wiary w Jezusa Chrystusa. Bóg wybiera człowieka na podstawie wiary; nie ma potrzeby, aby uciekać się do innych sposobów. (3) Sprawiedliwość Boża jest dla każdego, dla Żydów i nie-Żydów. Od czasów Abrahama, który postępował w wierze, narody nieżydowskie otrzymały Boże błogosławieństwo zgodnie z obietnicą, która spełniła się w Jezusie Chrystusie. (4) Ponieważ otrzymali Ducha, są nazywani synami i córkami Bożymi i mogą nazywać Boga swoim Ojcem. Są dziećmi kobiety wolnej zgodnie z alegorią Hagar i Sary. W upomnieniu Paweł wykazuje, że Duch inspirowuje ich do czynienia sprawiedliwości (nie potrzebują prawa zewnętrznego). Skoro zostali na nowo stworzeni w Chrystusie, nie żyją już według swoich instynktów czy według ciała.

Poniedziałek:

Kanoniczność Listu do Galatów nigdy nie podlegała kwestii. Natomiast jego interpretacja, tak jak interpretacja Listu do Rzymian, była od najwcześniejszych lat przedmiotem sporów. O tym, że list był dobrze przyjęty, świadczy fakt, że już pod koniec II w. były wykazy pism cytujących List do Galatów. Od 175 r. autorzy mówią o nim, wymieniając albo jego nazwę, albo nawiązując do poruszonych w nim zagadnień. Powoływali się na niego albo go cytowali Polikarp i Klemens Aleksandryjski. Często wspomina o nim Ireneusz. Orygenes, podobnie jak Marcjon, Hieronim i Pelagiusz, zajmował się nim w swoich komentarzach. Wreszcie w okresie patrystycznym powstało więcej komentarzy do Listu do Galatów niż do jakiegokolwiek innego listu Pawła. Na te same Pawłowe źródła powołują się autorzy o tak różnych poglądach, jak Tertulian, Marcjon, gnostycy, Orygenes i inni. Jest rzeczą wiadomą, że w XVI w. List do Galatów był podstawowym tekstem, na którym Luter oparł swoją krytyczną ocenę sytuacji w ówczesnym świecie i który dał mu impuls do rozpoczęcia protestanckiej reformacji. Luter nazwał go „moją Katarzyną” (było to imię jego małżonki). Wreszcie list ten stanowił punkt odniesienia w konfliktowych sytuacjach w Kościele i poza nim. Tematy wolności i wiary, ducha i etyki, Ewangelii i Prawa okazały się aktualne w każdej sytuacji, w której zagrożona jest chrześcijańska wolność i czynienie sprawiedliwości.

Ten krótki list obfituje w wiele sformułowań liturgicznych, używanych w hymnach i wyznaniach wiary odnoszących się do Boga (1,1-3; 4,6; 3,20 i in.) czy do Chrystusa (1,1.4; 2,20; 3,13); mamy w nim doksologię w 1,5; błogosławieństwa w 6,16. 18; tytuły chryzologiczne, jak Pan (1,3) czy Syn Boży (2,20). Znany tekst z Ga 3,26-28 jest chrzcielną formułą przed-Pawłową. Znajdziemy

także listę wad i cnót w 5,19-23. Niektóre fragmenty z Listu do Galatów czytane są trzykrotnie w czasie roku liturgicznego, w pierwszym i drugim okresie zwykłym. 1 stycznia, w święto Maryji Bożej Rodzicielki, czytamy Ga 4,4-7, aby przypomnieć, że Syn urodził się z kobiety podlegającej Prawu, aby nas uwolnić spod Prawa i abyśmy mogli się stać przybranymi dziećmi; 29 czerwca, na uroczystość świętych apostołów Piotra i Pawła, czytamy Ga 1,11-20 jako wspomnienie dnia, kiedy apostołowie poznali się w Jerozolimie; wreszcie list czyta się w okresie między 3 i 12 października jako wspomnienie łaski Bożej, nowego życia w Chrystusie i chrześcijańskiego zaangażowania w wierze

Wtorek:

Księga Rodzaju i inne księgi Biblii hebrajskiej. Paweł odwołuje się do świętych pism, aby lepiej uwiarygodnić swoją argumentację. Dla niego zapisane w Piśmie obietnice, jakich Bóg udzielił przodkom, zostały spełnione w przyjściu Jezusa Chrystusa, Mesjasza i Syna Bożego. Odkąd Paweł rozpoczął misję wśród nie-Żydów, jednym z jego celów było uświadomienie im, że są nie tylko tymi, którzy mają żyć w bojaźni Bożej, ale że mają również prawo w pełni uczestniczyć w Bożych obietnicach udzielonych Abrahamowi. Co więcej, odwołując się do Rdz 15, zapewnia ich, że chociaż nie zostali obrzezani, są synami i potomkami Abrahama dzięki pośrednictwu Chrystusa (Ga 3,6-18). W Ga 4,22-31 nawiązuje do opowiadania o Hagar i Sarze w Rdz 16 i 21. Przedstawia jego sens alegoryczny, aby podkreślić, że już od początku ludzie byli powołani do wolności, ponieważ narodzili się dzięki obietnicy, a nie według porządku fizycznego, jak dzieje się w ramach żydowskiego systemu pokoleniowego. Innymi wątkami biblijnymi, obecnymi w jego liście, są tradycja Synaju (3,19-25), przykazanie miłości (5,14; Kpł 19,18) i bezstronność Boga. List do Rzymian. Paweł napisał go około 57 r. i podejmuje w nim te same tematy. Ponieważ jednak sytuacja była już wówczas inna, ich ujęcie ma charakter bardziej spokojny, pogłębiony i spójny. Paweł rozwija w nim swoją myśl o grzechu i roli Żydów jako wybranych (Rz 9-11); ponadto posługuje się językiem bardziej dyplomatycznym. Podstawowym tematem Listu do Rzymian jest sprawiedliwość Boga, która objawiona jest wszystkim, Żydom i nie-Żydom, natomiast w Liście do Galatów Apostoł kładzie mocniejszy akcent na wolność, którą osiąga się przez życie w Bożej sprawiedliwości. List Jakuba. Wydaje się, że pod koniec I w. temat usprawiedliwienia przez wiarę stał się sloganem i był mylnie interpretowany. Niektórzy wierni sądzili, że jako wierzący stali się usprawiedliwieni przez wiarę, a nie przez uczynki, i że w konsekwencji są zwolnieni od obowiązku czynienia sprawiedliwości. List Jakuba nawiązuje wprost do tego problemu, cytując nawet to samo co Paweł źródło – usprawiedliwienie Abrahama. „Wiara bez uczynków jest martwa”, stwierdza Jakub, dowodząc, że jeżeli człowiek nie współczuje sierotom, wdowom i ubogim, jego status usprawiedliwionego staje się wątpliwy (Jk 2,1-26). Tak więc nie szukając nawet punktów zgodności między Jakubem a Pawłem, możemy równie stanowczo stwierdzić, że dla Pawła także nie ma usprawiedliwienia, jeżeli nie ma wiary, która się przejawia w miłości (5,6). Najważniejsze jest nowe stworzenie, i tylko ono wydaje owoce Ducha (Ga 5-6).

Ogłoszenia

1. **Przypominamy o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i ich przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**
2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1). Zapisy przez formularz na stronie internetowej <https://www.miriam.rzeszow.pl/zapisy/zapisz-sie-na-modlitwe-wstawiennicza/> . W miesiącu listopadzie br. postuła wypada 22.11.2023r.
4. W dniach 01-03.12.2023r. (piątek-sobota) w Domu Rekolekcyjnym im. bł. Karoliny Kózkówny w Rzeszowie-Przybyszówce, ul. Dębicka 62, odbędą się warsztaty psychologiczno-duchowe "Matczyna rana". Są to warsztaty psychologiczne i rekolekcje, umożliwiające odnalezienie czystej i bezwarunkowej miłości, zgubionej wskutek trudnej relacji z mamą podczas dzieciństwa i nie tylko. Warto skorzystać z tych rekolekcji jeśli wiesz lub podejrzewasz, że twoja relacja z mamą wymaga nowego poznania lub przepracowania. Chcesz zostawić za sobą trudne przeżycia, negatywne uczucia i napełnić serce nową "matczyną miłością Boga", aby na niej budować dalej swoje życie w wolności. Link do zapisów oraz plan rekolekcji na stronie: www.domkaroliny.pl. Koszt uczestnictwa z wyżywieniem wynosi 290 zł, a z wyżywieniem i noclegiem 440 zł.

Przypominamy o Regulaminie korzystania z Pogotowia Modlitewnego dla członków naszej Wspólnoty:

- a. Na telefon pogotowia modlitewnego wysyłamy intencje za siebie, swoją rodzinę i przyjaciół, w nagłych potrzebach m.in.: choroby, zagrożenia zdrowia lub życia. Pamiętajmy, że diakonia modlitewna codziennie modli się ostonowo za każdego członka Wspólnoty.
- b. Za pozostałe osoby, intencje można umieszczać na portalu zywawiarapl.pl.
- c. Intencja powinna zawierać imię osoby omdlanej oraz za co konkretnie będziemy się modlić.
- d. Intencje przesyłamy w godz. od 08.00 do 20.00 (w sytuacji zagrożenia życia, o każdej porze). Max. liczba znaków 160 (1 SMS).
- e. Nie udostępniamy otrzymanych intencji osobom spoza Wspólnoty.
- f. Podpisujemy się imieniem i nazwiskiem.
- g. Intencje ogólne niezgodne z regulaminem nie będą przekazywane (np. intencja Bogu wiadoma).
- h. Informacje przekazywane są przez Pasterza, Liderów i Animatorów.
- i. Aktualizacja danych dokonywana jest raz na tydzień.